

2. OPIS, ANALIZA FORMY, FUNKCJI I TREŚCI

Ikona stanowi wyposażenie Parafii pw. Najświętszej Maryi Panny w Obszy wykonana na 1 poł. XX wieku w technice olejnej na blasze ołowiowo cynkowej dwustronnie.

Ikona na awersie przedstawia postać św. Mikołaja w półpostaci na wprost na tle otwartej bramy /niszy/ o motywach geometrycznych. Święty ukazany z odkrytą głową w stroju pontyfikalnym. Prawą ręką zgiętą w łokciu wskazuje na ewangeliarz podtrzymywany w lewej ręce na wysokości piersi. Po lewej i prawej napis złotymi literami w języku staro cerkiewnym.

Na odwrocie ikony ukazana wielopostaciowa grupa zaśniećcia Matki Boskiej. W centrum na katafalku motywach geometrycznych ukazana leżąca postać Matki Boskiej. Wokół katafalku zgromadzeni apostołowie i centralnie na środku postać Jezusa z małą dziewczynką na lewym ręku/ dusza M.B./ Obie sceny utrzymane w zimnej tonacji kolorystycznej z przewagą bieli, żółci, brązów i czerwieni.

3. ZAGADNIENIA HISTORYCZNE

Miejscowość

Miejscowość Obsza położona jest w województwie lubelskim, powiecie biłgorajskim oraz gminie Obsza .

Tereny gminy przyłączył do Polski w 1345 roku Kazimierz Wielki jako dobra królewskie, natomiast pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z roku 1388, kiedy to Obsza wchodziła w skład dóbr Księstwa Bełskiego Ziemowida IV. Z kolei właścicielami Obszy został ród Kustrów. W wieku XV, ze względu na wygaśnięcie rodu, Obsza przeszła na własność królewską i weszła w skład starostwa zameckiego.

Kolejnymi właścicielami dóbr wokół Obszy została rodzina Zamoyskich. W tym okresie miejscowość wchodziła w skład ziemi przemyskiej i województwa ruskiego, stąd w roku 1772, w trakcie pierwszego rozbioru Polski, obszar ten wszedł w skład zaboru austriackiego i został włączony do Królestwa Galicji i Lodomerii. Po klęsce Austrii w 1809 roku zostały włączone do Księstwa Warszawskiego a w 1815 do Królestwa Polskiego. w obszar wpływów rosyjskich.

Parafia

Pierwsza informacja o istniejącej parafii prawosławnej w Obszy pochodzi z 1531 roku, z kolei parafia przyjmuje ryt unicki i w 1762 roku wzniesiona została tu drewniana cerkiew unicka, która uległa zniszczeniu przez pożar w 1854 roku.